

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/222/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6716205421
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6716205421.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ferdinanda Zimmermanna a sudkýň JUDr. Amy Odalošovej a JUDr. Janky Boroškovej, v spore žalobcu POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpeného JUDr. Barborou Korenecovou, advokátkou so sídlom Sinečná 765/3, 900 45 Malinovo, adresa na doručovanie: Pribinova 25, 811 09 Bratislava, proti žalovanému P. L., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. U. XXXX/X, XXX XX N., o zaplatenie 908,16 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 12C/104/2016-44 zo dňa 21. 03. 2017 takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e.
- II. Žalovanému náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žiar nad Hronom žalobu v istine zamietol a žalobcu zaviazal nahradiť žalovanému 100 percent trov konania.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, že vykonal dokazovanie oboznámením sa s výpisom z Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I, z ktorého zistil, že žalobca je zapísaný pod obchodným menom POHOTOVOSŤ, s.r.o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598. Zo zmluvy o úvere zo dňa 10.03.2006 vyplýva, že žalovanému bol poskytnutý úver vo výške 464,71 Eur, ktorý sa zaviazal žalovaný zaplatiť s poplatkom 443,47 Eur, spolu vo výške 908,16 Eur v mesačných splátkach 75,68 Eur od 14.04.2006. Z trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen, 2T/73/2012-12 zo dňa 12.06.2012, právoplatného 12.06.2012 vyplýva, že žalovaný spáchal prečin úverového podvodu. Do úverovej zmluvy uviedol údaje o zamestnaní napriek tomu, že nebol zamestnaný. Zo žaloby vyplýva, že dňa 19.05.2006 sa stal dlh splatný. Súd prvej inštancie zamietol žalobu žalobcu, nakoľko z úradnej povinnosti prihliadol na premlčanie. Dlž sa stal splatným dňa 19.05.2006, žaloba bola podaná dňa 04.05.2016, teda po trojročnej premlčacej dobe, z tohto dôvodu okresný súd zamietol žalobu v istine aj v príslušenstve.

3. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa ustanovení § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej v texte len „CSP“). Žalovaný bol úspešný, žalobca neúspešný, žalovanému vzniklo právo na náhradu trov konania. Žalobca je povinný nahradiť žalovanému 100 percent trov konania.

4. Proti uvedenému rozsudku podal žalobca odvolanie z dôvodov, že v konaní došlo k vade uvedenej v ust. § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP. Poukázal na to, že dňa 10.03.2006 uzatvoril žalobca so žalovaným zmluvu o úvere č. 6151086, ktorým mu bol poskytnutý úver vo výške 464,71 eur. Táto zmluva

sa uzatvorila v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka z čoho jasne vyplýva, že iný zákon ani na daný zmluvný vzťah nie je možné aplikovať. Ak by tak bolo urobené bolo by to v rozpore so zákonom. Rozsudkom Okresného súdu Zvolen 2T/73/2012-12 zo dňa 12.06.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 12.06.2012, bol P. L. uznaný vinným z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona. Tvrdenia p. L., že bol neprávom odsúdený z prečinu úverového podvodu nie sú podľa odvolateľa relevantne podložené. Preto je možné predpokladať, že sa len chce vyhnúť svojej povinnosti, ktorá mu vyplýva zo zmluvy o úvere č. 6151086. Navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie.

5. Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

6. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe podaného odvolania v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP) napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie postupom podľa ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP, potvrdil.

7. Rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil.

8. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní obmedzil iba na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

9. Pre úplnosť odvolací súd k odvolacím dôvodom uvádza, že dôkazy hodnotí súd prvej inštancie podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo (§ 191 ods. 1 CSP). Hodnotením dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej vykonané procesné dôkazy hodnotí z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Súd pri hodnotení dôkazov v zásade nie je obmedzovaný právnymi predpismi v tom, akým výsledkom má z hľadiska pravdivosti ten-ktorý dôkaz hodnotiť. Uplatňuje sa tu zásada voľného hodnotenia dôkazov.

10. Odvolací súd poukazuje na to, že súd prvej inštancie dôsledne uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal výsledky vykonaného dokazovania, riadne citoval právne predpisy, ktoré na prejednávaný prípad aplikoval a z nich vyvodil svoje právne závery, ktoré riadne vysvetlil, pričom dostatočne a presvedčivo objasnil, z akých úvah vychádzal. Jeho rozhodnutie tak nemožno považovať za také, ktoré by bolo v rozpore s čl. 46 ods. 1 Ústavy SR. Pri výklade aplikácie právnych predpisov sa prvoinštančný súd neodchýlil od znenia príslušných ustanovení, nepoprel ich účel ani podstatu, a preto rozhodnutie odvolací súd považoval za ústavne konformné. Nakoľko odvolacie dôvody odvolateľa boli neopodstatnené a neboli zistené ani nedostatky v postupe súdu prvej inštancie, na ktoré odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti (pokiaľ majú vplyv na vecnú správnosť v rozhodnutí vo veci samej), tento potvrdil napadnutý rozsudok ako vecne správny.

11. Vo vzťahu k odvolacím námietkam má odvolací súd za to, že vzťah medzi žalobcom a žalovaným je rozhodne vzťahom spotrebiteľským a tým pádom použitie ustanovení o spotrebiteľskom práve je plne namieste a súd prvej inštancie ich správne použil aj s riadnym odôvodnením. V tomto prípade nemôže obstať argumentácia žalobcu, že predmetná zmluva sa uzatvorila v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka z čoho jasne vyplýva, že iný zákon ani na daný zmluvný vzťah nie je možné aplikovať v zmluve o úvere.

12. Z uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval právny vzťah, ktorý vznikol medzi spoločnosťou Pohotovosť, s.r.o. a žalovanou za vzťah spotrebiteľský, a teda na tento vzťah aplikoval ustanovenia spotrebiteľského práva.

13. Súd prvej inštancie postupoval správne, keď na danú vec aplikoval ustanovenie § 101 Občianskeho zákonníka o premlčaní.

14. Nepopierajúc povahu úverovej zmluvy ako absolútneho obchodu, na otázku premlčania je potrebné vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie. Takéto pravidlo je ustálené v aplikačnej praxi súdov, ktoré riešenie odobril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení pod sp. zn. I. ÚS 402/2013-10 zo dňa 19. júna 2013, v ktorom skonštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa.

15. V danom prípade neobstojí námietka odvolateľa ohľadne aplikácia Obchodného zákonníka. Skutočnosti, z ktorých vychádzal súd prvej inštancie pri posúdení otázky premlčania, sú pre začiatok plynutia premlčacej lehoty dostatočne ozrejmené, a to aj v kontexte skutočnosti, ktorá ani medzi účastníkmi sporná nebola.

16. Odvolací súd taktiež potvrdil výrok súdu prvej inštancie o náhrade trov konania, keďže tento vykazoval vecnú správnosť a odvolateľ ho ani nenapadol konkrétnymi odvolacími dôvodmi.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a vznikol mu proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Pretože si žalovaný žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnil a z obsahu spisu vznik žiadnych trov odvolacieho konania na jeho strane nevyplýva, odvolací súd mu ich nepriznal.

18. O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).